

Μέσα Ιουνίου. Πειραιάς. Μεσημέρι με ζέστη. Στον τελευταίο όροφο του κτιρίου η σημαία της Ηπειρωτικής, με το χρυσό βυζαντινό σταυρό μέσα στο μπλε φόντο κυματίζει από έναν ήπιο ανατολικό άνεμο. Στο εσωτερικό ο Ανδρέας Ποταμιάνος με τη συνηθισμένη στολή εργασίας του, γκρι πανταλόνι, λευκό υποκάμισο και σε κάποια καρέκλα αφημένο το μπλε σακάκι. Τηλέφωνα, χαρτομάνι, συνεννοήσεις, συναντήσεις, η σχετική ένταση, όλα όσα χαρακτηρίζουν τη ζωή ενός επιχειρηματία.

Πάνε 30 χρόνια που γνωριστήκαμε, κι αυτή η σχέση είχε, έχει κάτι ξεχωριστό. Δεν θυμάμαι ποτέ να συζητήσαμε κάτι δυσάρεστο που να μας αφορά. Ποτέ δεν αναφερθήκαμε στις σημαίες (μας) που υπεστάλησαν, όπως επίσης ποτέ δεν κάναμε «δουλειές». Ως εκ τούτων η σχέση ήταν καθαρά φιλική.

Στο ίδιο πνεύμα κύλησε και η συζήτηση που ακολουθεί. Ο λόγος του αιφνιδιάζει, κυρίως διότι περιμένες να ακούσεις, λόγω κοινωνικής θέσης αλλά και ηλικίας διαφορετικά πράγματα. Έτσι πιο συντηρητικά, πιο συντεταγμένα. Ως εκ τούτου, ότι ακούγεται είναι ενδιαφέρον.

Ξεκινάμε με τι άλλο; Τουρισμό!

- Έχουμε λόγο να συμμεριζόμαστε τις πρωθυπουργικές αισιοδοξίες για το πλήθος των τουριστών που θα ξεπεράσουν τα 20 εκατομμύρια φέτος σύμφωνα με τις εξαγγελίες;

- Το πλήθος είναι σημαντικό. Αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι το τι εισπράττουμε. Συνεπώς πρέπει να εστιάσουμε στην ποιότητα, στις υπηρεσίες που παρέχουμε και στο να ορίσουμε το στόχο μας. Τι εννοώ; Παλιότερα έρχονταν στην Ελλάδα καθημερινώς 2.500 Αμερικανοί τουρίστες αεροπορικώς και δαπανούσαν πολλές μέρες σε κρουαζιέρες στα Ελληνικά νησιά. Στις μέρες μας έρχονται κάποιοι Αμερικανοί μέσω Ευρώπης ή Τουρκίας, αλλά αφενός μεν είναι πολύ λιγότεροι αφετέρου είναι περαστικοί, κάθονται ελάχιστα. Βεβαίως αυτό προκειμένου να επιτευχθεί είναι πολύπλοκο. Πρέπει να πεισθούν οι αεροπορικές εταιρείες να έχουν κατευθείαν ανταποκρίσεις, πρέπει να υπάρχουν πλοία με Ελληνική σημαία, να επιχειρούν στις Ελληνικές θάλασσες, πρέπει τα πλοία αυτά να επισκευάζονται σε Ελληνική ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Πρέπει με λίγα λόγια, τα χρήματα από όλο αυτό τον κύκλο εργασίας να παραμένουν στην Ελλάδα. Έχουμε λοιπόν το θέμα του Περάματος που για διάφορους λόγους έχει νεκρωθεί, δεν έχουμε εθνικό αερομεταφορέα, έχουμε ένα καλό μεν αλλά πανάκριβο αεροδρόμιο, σε αντίθεση με την Τουρκία που έχει μια καταπληκτική αεροπορική εταιρεία και οικοδομεί νέα, καλά αεροδρόμια. Έχουμε βεβαίως πληθώρα πτήσεων charters κατευθείαν στα νησιά, αλλά αυτός είναι φτηνός τουρισμός, δεν αφήνει κάτι ιδιαίτερο στον τόπο. Υπάρχει τέλος και μια έλλειψη καλών, ποιοτικών ξενοδοχειακών μονάδων στο κέντρο που θα προσελκύσουν υψηλά εισοδήματα.

Οι πληροφορίες που είναι ληφθέντες από το Σύνταγμα είναι ότι ο κύριος Μάκης Δοξιάσης είναι ο πατέρας του
Επιπλέον, ο κύριος Μάκης Δοξιάσης είναι ο πατέρας του κύριου Μάκη Δοξιάση, ο οποίος είναι ο πατέρας του κύριου
Μάκη Δοξιάση, ο οποίος είναι ο πατέρας του κύριου Μάκη Δοξιάση, ο οποίος είναι ο πατέρας του κύριου Μάκη Δοξιάση.

Η Ομάδα του Ε.Γ. καταγγέλλει τον κ. Ποταμιάνο για την απόφαση να μην πληρώσει το φόρο επί των κερμάτων που έχει αποκτήσει από την πώληση των μετοχών της εταιρείας που ίδρυσε με τον κ. Κωνσταντίνου. Η Ομάδα καταγγέλλει τον κ. Ποταμιάνο για την απόφαση να μην πληρώσει το φόρο επί των κερμάτων που έχει αποκτήσει από την πώληση των μετοχών της εταιρείας που ίδρυσε με τον κ. Κωνσταντίνου.

Η Ομάδα καταγγέλλει τον κ. Ποταμιάνο για την απόφαση να μην πληρώσει το φόρο επί των κερμάτων που έχει αποκτήσει από την πώληση των μετοχών της εταιρείας που ίδρυσε με τον κ. Κωνσταντίνου. Η Ομάδα καταγγέλλει τον κ. Ποταμιάνο για την απόφαση να μην πληρώσει το φόρο επί των κερμάτων που έχει αποκτήσει από την πώληση των μετοχών της εταιρείας που ίδρυσε με τον κ. Κωνσταντίνου.